

EL PAS DELS TEMP(o)S A LA FONT DE LLAVES

LLUÍS IBÁÑEZ

06 FEB
2026

24 ABR
2026

mucBe

EL PAS DELS TEMP(o)S A LA FONT DE LLAVES

Al novembre de 2014, passant per la pista dels Llivis (Morella, els Ports), en arribar a la font de Llaves, se'm va aparèixer un grupet de xops (per allí en diuen oms), un col·lectiu arbori que es comporta estèticament com un sol individu; de fet, una unitat nascuda d'un mateix rizoma, que va crear un poderós lligam amb mi.

A partir d'aquell moment, vaig començar a visitar-lo periòdicament i va ser així que aquell inicial rampell estètic i conceptual, que m'acostava a l'obra de Gilles Deleuze, es va transformar en un punt de reflexió sobre el que és una constant, de vegades oculta i poc conscient, en tota la meua obra: el pas del temps.

La fotografia és un mitjà d'expressió senzill i entenedor que ens permet parlar de temes transcendents i complexos, que ens preocupen o que volem proposar a l'espectador com a punts de reflexió, com podria ser, en aquest cas, la consciència de dos models de temps que em són transcendents: el cronos i el kairós.

Vaig començar aquest projecte fent una visita fotogràfica al principi de cada mes. No importaven les condicions meteorològiques, sempre des del mateix lloc i sense introduir canvis, deixant que només variés el temps d'exposició adaptat a la llum del moment. Es tractava de documentar amb una intervenció mínima, on només el temps fos

el protagonista. El mitjà utilitzat era una càmera digital d'alta resolució, pensant en fotos de grans dimensions i donant protagonisme al color com a element dominant en la percepció del pas del temps a la natura. Fins a aquell primer de juliol de 2018 en què, quan hi vaig arribar, hi havia una tanca de filferro que m'impedia accedir al punt on m'havia situat sempre, que em va obligar a replantejar-me el projecte.

Aquest treball conformaria el primer bloc de l'exposició: fotografies en color, suport digital de 120x80cm, impreses en paper semimat amb tints pigmentades que comprenen cronològicament un any, de primavera a hivern.

En una segona fase vaig reconduir el projecte, canviant la càmera per una de gran format, en blanc i negre, amb unes imatges de dimensions més xicotetes, més íntim i introspectiu, seguint un procés manual integral: elaboració de productes químics, revelat de les plaques negatives, tiratge de les còpies i emmarcat. Conscient que el monocrom exigeix més atenció, ja que sense els colors es perd la presència evident dels canvis cromàtics, m'atreia la idea de l'esforç en captar els xicotets indicis del pas del temps: l'evolució dels grisos, de les formes, del creixement de la vegetació, de les activitats dels pastors i llauradors, etc.

Aquestes imatges constitueixen el segon bloc de l'exposició format per fotografies monocromes, que cronològicament comprenen un any, de primavera a hivern. Tirades a 24 x 30 cm sobre paper multigran amb base de fibra Ilford Warm Tone i virades al sépia a partir de plaques Ilford HP5+ de 4"x5".

L'evolució artística personal i la meua actitud envers el projecte em va dirigir posteriorment a indagar en les relacions entre les sals metàl·liques que reaccionen amb la llum, origen de la fotografia, i el suport físic sobre el qual les dipositem, el paper. Rescatant tècniques del segle XIX, vaig endinsar-me en un procés quasi alquímic, treballant amb sals metàl·liques sobre papers tesuki washi (papers japonesos fets a mà), fets de fibres de mitsumata, gampi, kozo, cotó, abacà, lli o cànem.

Els resultats constitueixen el tercer bloc. Imatges de 28 x 38 cm, on el valor dominant és el resultat, sovint imprevisible, de la relació entre ions metàl·lics i fibres de paper. Podem veure imatges fetes amb sals de plata, platí, seleni, crom, coure i pal·ladi sobre papers de noms suggerents com podrien ser Khadi, Osho, Sekishu, Mingei, Okanawa, etc.

En una societat líquida com l'actual, on la mirada o la facilitat de fer fotos sovint ens fa passar

massa de puntetes, sense aprofundir en el que veiem i volem representar, aquestes tècniques analògiques m'apropen a eixe tempo reposat, meditatiu i observador que cal per aconseguir una bona mediació entre el subjecte que fotografo i les persones que contemplaran la seua representació.

S'ha de resaltar, finalment, la presència d'algunes fotos on es veu una intervenció amb "Hakuuchisi" (fulles d'or batut). Cal llavors fer referència al "Kintsugi", tècnica i filosofia japonesa que ens planteja l'acceptació de l'imperfecció, basades en resaltar els defectes que de vegades aparèixen en aquestes fotos, que sovint despreciam i amaguem, esteticant-els amb la intervenció amb metalls nobles, com la plata o l'or. La bellesa natural, diu el filòsof coreà Byung-Chul Han, s'ha atrofiet i en la nostra societat està imperant el gust per el que és net, polític, llis, impecable, antisèptic, que no fa mal als ulls i que li està tancant les portes a una altra manera de mirar i sentir amb la que la meua obra s'hi troba, a mesura que transcorren els dies, cada cop més a gust."

Ibáñez Melià
@lluís_ibanez
www.lluísibanez.com

JUNY
Tintes pigmentades
sobre paper Delex Perla
de 260 Grams

AGOST
Tintes pigmentades
sobre paper Delex Perla
de 260 Grams

NOVEMBRE
Tintes pigmentades
sobre paper Delex Perla
de 260 Grams

GENER
Tintes pigmentades
sobre paper Delex Perla
de 260 Grams

FEBRER
Tintes pigmentades
sobre paper Delex Perla
de 260 Grams

MARÇ
Tintes pigmentades
sobre paper Delex Perla
de 260 Grams

ABRIL
Copia a les Sals de Plata
sobre paper multigrau
amb base de fibra Ilford
Warm Tone

SETEMBRE
Copia a les Sals de Plata
sobre paper multigrau
amb base de fibra Ilford
Warm Tone

DESEMBRE
Copia a les Sals de Plata sobre
paper multigrau amb base de
fibra Ilford Warm Tone

GENER
Copia a les Sals de Plata sobre
paper multigrau amb base de
fibra Ilford Warm Tone

GENER II
Copia a les Sals de Plata sobre
paper multigrau amb base de
fibra Ilford Warm Tone

FEBRER
Copia a les Sals de Plata sobre
paper multigrau amb base de
fibra Ilford Warm Tone

Sals d'Or sobre paper Tesuki
OKASHI de 29gr

Sals de Coure sobre paper
aquarel·la ARCHES

Sals de Plata sobre paper Tesuki
SEKISHU de 35gr

Sals de Plati i Pal·ladi sobre
paper Tesuki OSHO de 80gr

Sals de Seleni sobre paper
Tesuki UKIYU de 29gr

Sals de Crom sobre
paper fer a ma

Sals de Plati i Pal·ladi
sobre paper Tesuki
TENGUCHO DE 17gr

BIOGRAFIA

Lluís Ibáñez Melià (Benicarló, el Baix Maestrat) va néixer dins d'una família arrelada secularment entre els Ports i l'Alt Maestrat, en la qual les tradicions orals que es perden en el temps han anat bastint tot un anecdotari domèstic que ha conformat la seua manera de sentir i estimar el nostre país. Per això, el seu corpus artístic, sovint lligat al temps i a la memòria, es focalitza majoritàriament en les seues geographies vernacles, el Maestrat i els Ports, on amb una mirada polièdrica explora el paisatge i els trets identitaris que el conformen i el defineixen, ja que, com està escrit en el Llibre del Tao, no cal eixir de casa per per a trobar el Tao, o més adaptat a la nostra realitat, "no cal anar a Califòrnia a fotografiar sequoies tenint ací oliveres mil·lenàries ni, estant rodejats de masos enrunats i menjats per la malea, anar a Namíbia a fotografiar les cases envaïdes pel desert".

Els seus projectes expositius abracen aspectes naturalístics («Les nostres orquídies»), etnogràfics («Quan dormen els arbres», «Els arbres de casa», «Mollons: Els guardians del patrimoni»),

arquitectònics («Les casetes de volta del Maestrat litoral») o sociohistòrics («Geographies del Terror: 'Ley de fugas' als Ports Maestrat»; «Geographies de Conflicte i Confluència: maquis i masovers als Ports») amb nombroses exposicions al País Valencià, Catalunya i resta d'Espanya, al temps que actualment està treballant en altres línies en el mateix àmbit i significació («Farga, l'oli al Maestrat», «Les antigues ventes i hostals als Ports i Maestrat», «Geographies del despoblament: erms, runes i sòlsides»).

Delseu compromís visibilitzador i conservacionista amb la terra (no s'és res si no s'és poble), hi destaca la preocupació per un territori que ha viscut una gran transformació, que s'està buidant de població i que de la seua secular personalitat ja no queda més que algunes empremtes, petjades d'una gairebé desapareguda societat rural que només el record pot fer reviure.

L'aportació personal es pot definir amb una sola frase: «Conèixer és estimar i estimar porta a conservar».

Ajuntament
de Benicarló

mucBe

museu
de la ciutat
Benicarló

Horari

Dimarts a divendres de 9 a 14h i de 17 a 20h

Dissabte de 10 a 13h i de 17 a 20h

Diumenge de 10.30 a 13.30h

Dilluns tancat

MUCBE - Museu de la ciutat de Benicarló

Carrer de la Pau, 2 | 12580 Benicarló

Tel. 964 460 448

mucbe@benicarlo.org

www.benicarlo.org/mucbe